

září

KŘÍŽ A KRUCIFIX

První zpráva, s níž nás seznamují světové dějiny a která způsobila trápení a bolest, zněla: Proč? Položil ji satan, první skeptik. „Proč vám Bůh řekl, že nesmíte jíst z každého stromu v ráji?“ Od té doby se často tázal malý lidský duch: „Proč?“ a nejvíce: „Proč je bolest na světě?“ „Proč je tak ostře vedle blaha utrpení?“

Problém utrpení má svůj symbol, a tímto symbolem je k ř í ž . Proč je kříž symbolem utrpení? Protože se skládá ze dvou břeven, jednoho svislého a druhého příčného. Horizontální je břevno smrti, neboť jako smrt leží dole, srazeno, plošně. Kolmé břevno je břevno života, neboť každý život směřuje vzhůru. Křížení jednoho břevna s druhým značí protiklad mezi životem a smrtí, radostí a smutkem, smíchem a pláčem, veselím a bolestí, mezi naší vůlí a vůlí Boží. Kříž může vzniknout jen tehdy, leží-li břevno radosti přes břevno smutku. Jinými slovy: Boží vůle je kolmé břevno, naše vůle je příčné břevno; jakmile naše přání a chtění postavíme proti vůli Boží, tvoříme kříž. Tím se stává kříž symbolem utrpení a smutku.

Je-li však kříž symbolem problému utrpení, pak ukazuje krucifix jeho řešení. Rozdíl mezi křížem a krucifixem tvoří Kristus. Ježíš Kristus, vtělená Láska, ukřižovaný z lásky k nám, proměňuje utrpení láskou v radostnou oběť. Ti, kteří Krista důsledně přijímají, jsou pak ti, kteří sejí v slzách – a mohou žnout s jásotem, jsou truchlící – a jsou potěšeni, trpí – a mohou s Ním vládnout; jen krátký Velký pátek berou na sebe kříž a budou prožívat věčný Hod Boží velikonoční ve štěstí. Láska je vpravdě stěžejní bod, v němž se příčná břevna smrti a svislá břevna života smiřují podle učení, že veškerý život vzniká smrtí.

Zde se odlišuje řešení Kristovo od každého jiného řešení problému utrpení. Svět se setkává s problémem utrpení buď tím, že jej popírá nebo pokusem učinit jej neřešitelným. Popírání se dociluje zvláštním druhem sebehypnosity, která tvrdí, že utrpení je klamná představa a že spočívá v nedostatku víry; neřešitelným se činí pokusem uniknout utrpení; moderní člověk se totiž domnívá, že je lepší hřešit než trpět.

Ježíš Kristus naopak nepopírá utrpení a ani se nepokouší mu uniknout. Střetá se s ním a dokazuje, že utrpení samo není cizí Bohočlověku. Utrpení má tedy svou určitou úlohu v životě. Je zvláštní, jak naše citění pro utrpení je lépe vyvinuto než citění pro potěšení, a pak naše schopnost trpět daleko převyšuje radost. Potěšení roste až k určitému bodu uspokojení a my cítíme: bude-li tento bod překročen, stane se pak skutečně trápením. Bolest naproti tomu může stále růst, i když křičíme: „Dost!“, dosahuje bodu, kdy už ji nemůžeme snést a přece se kupí dál, až usmrtí.

Důvod, že máme větší schopnost trpět než se radovat, zdá se spočívat v tom, že Bůh chtěl, aby ti, kteří žijí mravně zdravě, vypili zde poslední krůpěj z kalicha hořkosti, neboť v nebi žádné utrpení není. Mravně dobří lidé však nikdy nezakusí úplnou hloubku radosti zde na zemi, protože mnohem větší štěstí je čeká v nebi.

Pán ukazuje na kříži, že láska, když se setká se zlem, nemůže se projevit v jiné formě než v utrpení. Má-li být zlo přemoženo dobrem, musí člověk nevinně trpět. Učení Ukřižovaného tedy je takové, že utrpení nesmí být nikdy odděleno od lásky a chápáno samo pro sebe. Říká nám jinými slovy, že

1. utrpení je: oběť bez lásky
2. oběť je: utrpení s láskou.

Utrpení (smutek v duši) je oběť bez lásky.

Ukřižování neznamená jednoduše: oslavení utrpení. Křesťanské umrtvování bylo někdy nesprávně vykládáno jako idealizace bolesti. Jako by Bůh měl z nás větší radost, když trpíme, než když se radujeme.

Bolest jako taková nemá žádný posvěcující účinek, její přirozené působení je v tom že se uzavřeme, své myšlenky usměřujeme na sebe jako na střed, a používáme naší slabosti jako omluvy pro každou pohodlnost a nepozornost. Co vždy je spojeno s tělesnou trýzní, jako cvičení v pokání nebo umrtvování, nemá samo v sobě smysl učinit člověka lepším. Často jej učiní dokonce horším. Jestliže je bolest oddělena od lásky, vede člověka k přání, aby druzí byli jako on; to jej činí surovým, nenávisným, roztrpčeným. Není-li bolest posvěcena příklonem, láskou k někomu, - pak rozjitří rány, spálí všechny jemnější city duše, činí ji násilnou a brutální. Bolest jako taková není proto žádný ideál; je-li oddělena od lásky, pak je to kletba; neboť místo toho, aby učinila duši lepší, sežehne ji a činí ji horší.

Obrátme se nyní k jiné straně obrazu: Bolest se nedá popřít; nikdo jí nemůže uniknout. Musí ji s láskou přijmout a učinit z ní oběť. Uvaž pozorně svou vlastní zkušenost! Neříká ti srdce a rozum, že láska dokáže – do určitého stupně – překonat přirozený cit bolesti, takže určité věci, které by byly jinak bolestné, ti působí radost, jestliže vidíš, že jsou pro druhé prospěšné? Jinými slovy: láska dovede přetvořit bolest a učinit ji obětí, – a to je vždy zároveň i radost. Jestliže např. ztratíš peníze, není pak ztráta zmírněna zjištěním, že někdo, kdo je velmi chudý a tobě je drahý, je našel?

Jestliže tvá hlava je mučena bolestmi, tvé tělo zemdlelo od dlouhého bdění u lože tvého nemocného dítěte, - není bolest zmírněna myšlenkou, že tvou láskou a oddaností nabylo dítě opět zdraví? Nikdy bys neprožil tuto radost, ani bys neměl nejmenší tušení o tom, co tvá láska dokáže, kdyby sis neuvědomil tuto oběť! Kdybys však neměl lásku, pak by byla oběť jen bolestí, utrpením a břemenem, zůstala by jen bolest.

A tak přichází pomalu na světlo pravda, že naše největší štěstí je v tom, že víme, že prokážeme svou obětí druhému dobro; a naproti tomu důvod, proč bolest je trpká, je v tom, že nemáme nikoho, koho milujeme a pro něhož můžeme trpět. Láska je jediná síla na světě, která činí bolest únosnou a víc než to, která ji přetvořuje v radost oběti.

Úvahu biskupa F.J. Sheena k letošnímu nedělnímu svátku

Povýšení svatého kříže 14. září z pracovního překladu knihy „Bůh mezi námi“

upravil P. L.

Liturgický kalendář **září 2014**

3. středa	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
7. NEDĚLE	23. neděle v mezidobí
8. pondělí	Svátek Narození Panny Marie
9. úterý	Sv. Petra Klavera, kněze
10. středa	Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka
12. pátek	Jména Panny Marie
13. sobota	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve

14. NEDĚLE	Svátek Povýšení svatého kříže
15. pondělí	Památka Panny Marie Bolestné
16. úterý	Památka sv. Ludmily, mučednice
17. středa	Sv. Kornélia, papeže a Cypriána, biskupa, mučedníků
19. pátek	Sv. Januária, biskupa a mučedníka
20. sobota	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze a druhů mučedníků
21. NEDĚLE	25. neděle v mezidobí
23. úterý	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
26. pátek	Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
27. sobota	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. NEDĚLE	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
29. pondělí	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. úterý	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Oznámení

Oprava stěny kostela sv. Jana Nep.

Během letních měsíců se podařilo opravit část zadní stěny kostela sv. Jana Nep. Zatím se uhradilo 250 000 Kč, z toho bylo zapláceno 150 000 Kč z příspěvku Ministerstva kultury a 100 000 Kč z příspěvku dárců ve farnosti. Z celkové částky 420 000 Kč zbývá uhradit ještě 170 000 Kč. Tento úkol nás čeká v tomto a příštím roce. Budeme tedy dále prosit, sbírat a šetřit na tento účel. Zatím vděčné Pán Bůh zaplat' všem štědrým dárcům i všem, kteří se podílejí na realizaci této opravy!

Schůze farní rady

Schůze farní rady se uskuteční v pátek 12. září po večerních bohoslužbách v domečku u kostela Nejsvětější Trojice.

Setkání starších farníků

V pátek 19. září bude v domečku u kostela Nejsvětější Trojice po večerních bohoslužbách další setkání starších farníků nad papežskou exhortací „Radost evangelia“. Setkání budou pokračovat během dalších pátků.

Katecheze dospělých

Pravidelné katecheze dospělých s výkladem Janova evangelia budou pokračovat na první a třetí sobotu v říjnu, tedy 4. a 18. října.

Katecheze školní mládeže

Katecheze školní mládeže budou od začátku října dále probíhat ve farním sále sv. Jana Nep. vždy ve čtvrtek od 15.00 hod. do 15.45 hod. Děti, které docházely na katecheze v minulém školním roce se nemusí znovu přihlašovat. Pokud jde však o nové účastníky, je nutný souhlas a přihlášení od rodičů těchto dětí u P. Lohelia. První hodina se předpokládá ve čtvrtek 2. října.

Úmysly Apoštolátu modlitby na září

Aby **mentálně postižené osoby** byly obklopeny láskou a pomocí, kterou potřebují k důstojnému životu. (*Všeobecný*)

Aby křesťané inspirováni Božím slovem **sloužili chudým a trpícím**. (Evangelizační)

Za moudrost a Ducha Svatého pro všechny děti a studenty, jejich rodiče a učitele. (Národní)

Svatý Januáriuš, biskup a mučedník – památka 19. září

V září si připomínáme řadu známých a nám blízkých světců, zvláště pak slavíme slavnost našeho patrona sv. Václava. Dnes se vydáme po stopách světce z jižní Itálie.

O životě sv. Januária (italsky: san Gennaro) víme poměrně málo. Nejstarší rukopisy, které se o jeho životě zmiňují, jsou ze 7. – 8. století. Sv. Januáriuš byl biskupem v jihoitalském městě Benevento a v čase pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána přišel se svým jáhnem Festem a lektorem Desidériem do přístavního města Pozzuoli u Neapole, aby navštívil ve vězení jáhna Sossia, kterého znal. (Město Pozzuoli, latinsky Puteoli, známe ze Skutků apoštolů. Zde přistál sv. Pavel, když cestoval do Říma. A odtud dál pak pokračoval pěšky.)

Ale císařský prokonzul dal uvěznit i biskupa Januária a jeho dva společníky. Odsoudil je spolu se Sossiem k roztrhání medvědy. Pak ale rozsudek změnil a poručil aby byli sťati. S nimi sťali i pozzuolského jáhna Prokula a dva věřící Eutycha a Aukcia, kteří proti odsouzení biskupa a jeho společníků protestovali. Jako datum se uvádí 19. září 305.

Sv. Januáriuš je zmiňován i v nejstarších církevních martyrologiích, jako je např. Jeronýmovo martyrologium z 5. stol. nebo liturgický kalendář z Karthága. Úcta biskupa – mučedníka se rychle rozšířila a byl považován za svatého. To potvrdil papež Sixtus V. r. 1586. Byl uctíván jako patron Neapole a jako ochránce při různých pohromách, zejména zemětřeseních a erupcích Vesuvu. Jeho relikvie byly přeneseny v 5. stol. do Neapole, pak do Beneventa, na Monte Vergine a r. 1497 definitivně do Neapole.

Relikviář s krví

Jeho úcta dosáhla největšího vrcholu ve vrcholném středověku, ale je velmi živá i v naší době. Je to v důsledku pravidelně se opakujícího zázraku. Zaschlá krev světce, uchovávaná v relikviáři v neapolské katedrále se totiž mění v tekutou krev ve svátek světce 19. září a v sobotu před první květnovou nedělí. První zmínka o tomto zázraku byla zapsána r. 1389. Při této příležitosti se konají v Neapoli mohutná procesí.

A podobně je světec slaven i mezi italskými emigranty, zejména v USA.

Papež Pavel VI. v r. 1966 v promluvě ke skupině neapolských poutníků připomněl tento zázrak, když řekl: „ ... jako tato krev, která vzkypí při každém svátku, tak může kypět, prospívat a upevňovat se i víra neapolského lidu“.

Podle pramenů z Internetu (R. Ondruš: *Blízki Bohu i ľudom, Santiebeati, Heiligenlexikon, Cath.Enc.*)

MP

Bronzová busta světce

Zprávy z farnosti

POUTNÍ SLAVNOST

Na svátek Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna se konala v kapli na Klamovce i letos poutní slavnost za velké účasti věřících z naší farnosti. V krásně uklizené a květinami vyzdobené kapli sloužil mši sv. ke cti patronky kaple P. Lohelius. Zpěvem mariánské

Nejmladší poutník Toniček Křížovský na kruchtě kaple

písně doprovodili liturgii všichni přítomní a v mohutném chóru vyjádřili láskyplnou atmosféru kaple. Naše zbožné ženy ji pak přenesly i do prostoru před kaplí, kde nabízely své výborné sladké výrobky. Farní společenství se v srpnovém podvečeru sjednotilo v mariánské úctě a lásce.

(fotky na předchozí stránce M. Hronková)

Panno Maria Nanebevzatá, oroduj za naši farnost!

Pražští biskupové

6.část

Dalším biskupem na pražském stolci se stal **Kosmas** (4.března 1091 - 10.prosince 1098), a ano, je to současník kronikáře Kosmase. Biskup Kosmas byl zvolen ještě za vlády Vratislava II., ale na svou investuru si musel počkat až do roku 1095 za vlády Břetislava II. Kosmas za svůj poměrně krátký úřad stihl několik velmi podstatných věcí. Vysvětit hlavní oltář katedrály sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha, která se začala stavět právě za vlády Břetislava II. Biskup Kosmas se také velkou měrou zasadil o definitivní zákaz pohanství, jsou bořeny posvátné háje a místo nich jsou stavěny katolické kostely zasvěcované zemským patronům. Definitivně také končí období slovanské liturgie, ze Sázavského kláštera jsou vyhnáni slovanští mniši a na Břetislavovu žádost jsou do Sázavy povoláni benediktini. Biskup Kosmas umírá 10. prosince léta Páně 1098.

Po Kosmasově smrti je na biskupský stolec jednomyslně dosazen **Heřman** (28. února 1099 - 17. září 1122). Biskup Heřman pocházel ze Saska, a ještě před svojí investiturou vyjednal mír mezi Břetislavem II. a uherským králem Kolomanem. O biskupu Heřmanovi se píše, že to byl nadaný diplomat, a ač byl sám Němec, pomáhal udržet český stát za hluboké politické krize v 11. století. Sám zažil na knížecím stolci čtyři Přemyslovce, kteří se střídali po vzájemných zradách a zásahů Říše. České země se v tuto dobu stávají Říšským lénem, což vede k obrovské závislosti na Říši. Heřman spolu s olomouckým biskupem se snaží o alespoň částečnou samostatnost církevní správy, což se mu nedaří. V Čechách se navíc znovu rozmáhají pohanské mravy, které se sice biskup snaží potlačit, ale bez pevného postoje panovníka (kteří se střídali velice často) byl tento úkol nad jeho síly.

Zdroje: Tisíc let pražského biskupství (973-1973) K. Schwarzenberg a kol. Řím 1973. Josef Vašíček

---

OKÉNKO VÍRY

TRADICE MODLITBY

557. Jak důležitá je tradice ve vztahu k modlitbě?

Prostřednictvím živé tradice Duch Svatý učí Boží děti v církvi modlitbě. Modlitba se totiž neomezuje na spontánní projev vnitřního hnutí, ale zahrnuje kontemplaci, studium a pochopení duchovních skutečností, které věřící zakoušejí.

U PRAMENŮ MODLITBY

558. Jaké jsou prameny křesťanské modlitby?

Prameny modlitby jsou: *Boží slovo*, jež nám dává „nesmírně cenné poznání“ Krista (Fil 3,8); *liturgie církve*, jež hlásá, zpřítomňuje a sděluje tajemství spásy; *božské ctnosti*; *každodenní situace*, protože v nich se můžeme setkat s Bohem.

„Miluji Tě, Pane, a jediná milost, o kterou tě prosím, je, abych tě miloval věčně. Můj Bože, nemůže-li můj jazyk každou chvíli opakovat, že tě miluji, kéž alespoň mé srdce ti to opakuje při každém nadechnutí“ (sv. Jan Maria Vianney)

559. Existují v církvi různé cesty modlitby?

V životě církve existují rozmanité cesty modlitby, spojené s rozdílnými historickými, společenskými a kulturními souvislostmi. Je věcí učitelského úřadu rozlišit, nakolik jsou věrné tradici apoštolské víry a úkolem pastýřů a katechetů je vysvětlit smysl, který se vždy vztahuje k Ježíši Kristu.

600. Jaká je cesta naší modlitby?

Cesta naší modlitby je Kristus. Naše modlitba se obrací na Boha, našeho Otce, ale dochází až k němu, jen když se, aspoň v úmyslu, modlíme ve jménu Ježíše. Jeho lidství je totiž jediná cesta, kterou nás Duch Svatý učí modlit se k našemu Otci. Proto liturgické modlitby končí slovy „skrže našeho Pána, Ježíše Krista.

561. Jakou úlohu má v modlitbě Duch Svatý?

Protože Duch Svatý je niterným učitelem křesťanské modlitby a my „ani nevíme, oč se máme vlastně modlit“ (Řím 8, 26), církev nás vybízí, abychom ho vzývali a prosili při každé příležitosti: „Přijď Duchu Svatý!“

V byzantské liturgii nacházíme tuto modlitbu k Duchu sv.:

„Duchu svatý, nebeský Králi, Duchu Pravdy, Duchu Utěšiteli, který všude přebýváš a vše naplňuješ, poklade všeho dobra, prameni Života, přebývej v nás, očist' nás a spas nás! Ty, který jsi dobrý!“

562. V čem je křesťanská modlitba mariánská?

Církev se ráda modlí k Marii a s Marií, dokonalou osobností modlitby, pro její mimořádnou spolupráci s působením Ducha Svatého, aby s ní velebila a vzývala Pána. Maria nám totiž „ukazuje cestu“, kterou je její Syn, jediný prostředník.

563. Jak se církev modlí k Marii?

Církev se modlí především modlitbu Zdravas Maria, již prosí o přimluvu Panny. Další mariánské modlitby jsou růženec, Akathistos, Paraklésis, hymny a chvalozpěvy různých křesťanských tradic.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce (kromě měsíce července a srpna)
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné